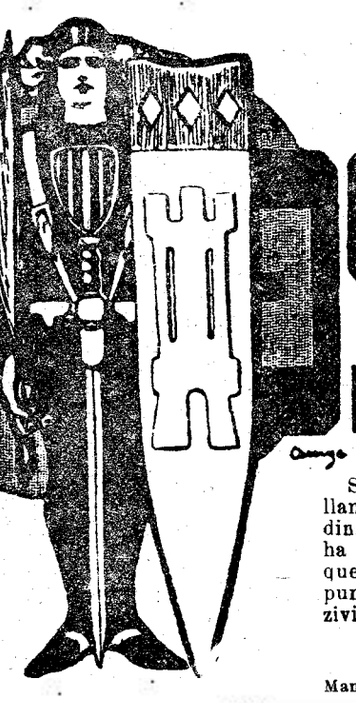
Preus de Suscripció:
SITGES
Número solt . 0'15 ptes.
Trimestre. . . 1 50 »
ESPANYA
Any . . . . . 7 ptes.
AMERICA.
Any . . . 2 50 pesos (or)
=
Anuncis,
Esquelles, Remesos
i Reclams
a preus convencionals.

BALUARD SITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l' unitat d' Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l' autonomía i espontanietat socials, la de l' universalitat que porta a la constitució de potencise mondials, se resolen en una fórmula de armonía qu' és la FEDERACIO ESPANYOLA.

F. Prat de la Riba

«La Nacionalitat Catalana». Cap. VIII El Nacionalism politic».)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessan amb els obstacles i cauen dins el fanc de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l' atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els ferments i l' essencia de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de zivilització i cultura d' un país.

La Joventut Nacionalista

Manifest convidant al primer Congrés ...vern Municipal).

Redacció
i
Administració:
Carrer
de les Parelladas,
número 9.
Telefon n.° 367
=
Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors.
=
No 's retornen els originals.

Any XV — Sitges, 11 de Desembre de 1915 — Núm. 740

Manuel Antem, Doctor en Medicina y Cirurgia
Rambla Santa Mónica, 33, pis 1.er (cantonada al Dormitori de Sant Francisco) Barcelona
Hores de consulta: de 3 a 5; díes festius: de 11 a 1.

Dr. M. FARRAN, Cirujano-Dentista Norteamericano
Cortes, 646, piso primero (entre Paseo de Gracia y Calabría)-BARCELONA - Telèfono 1787
HAY ASCENSOR
VISITA: de diez a una y de tres a seis
DIAS FESTIVOS: De diez a una, mañana

Dr. Reyes de Hechavarria
Ex-Médico de los Hospitales «Clinique Tarnier», Enfants Malades» y «Hopital Neker», de Paris
Especialista en Partos, Niños y Vías Urinarias
acaba de establecer su CONSULTORIO en BARCELONA: Calle de Claris, 80, principal: De 3 a 5 de la tarde

Puntualitzant

Si la majoría de nostre actual Ajuntament tingués necessitat de sincerar-se o tingués necessitat de un elogi, aquèst el tindría complert i sobrant amb la *barrabassada* que en son ultim número li endreça l' orga desafinat de les minories lliberal-monàrquic i socialista en una sola peça.

La grossería, la violencia de llenguatge, les alusions destemplades de caràcter personal, els calificatius ignominiosos aplicats a la *bona intenció* de les persones que formen la majoría de la corporació municipal, signe són de poca cultura i producte de cervells mal equilibrats o d' escriptors que havent perdut la serenitat i pobres d' arguments s' esbraven en inferir agravis, i aquesta ès la missió que li està reservada a l' impertèrrit fomentador de disidencies i odis entre la familia sitgetana.

Aquest sistema deuría esser reprovat per tothom. Uns i altres haurien de compendre que 'l seu amor a Sitges ès una farça indigna i que 'l seu paper de víctima ès estudiat, doncs tothom sab que la seva conducta quedà ben descalificada amb la meritíssima obra de desinfecció municipal iniciada per aquells bons patricis ...en 1903. Pero, desgraciadament, aquesta perversitat no desperta les indignacions colectives ni té la deguda fustigació d'una acció social, perque ha sapigut explotar sempre la nota sensible de nostres diferencies i costums locals.

Aixís ès còm ha tingut algún apoyo de determinats elements irreconciliables amb els interessos generals de nostra vila i de comptats amics d' un i altre bando.

L' assumpto que ha motivat la seva fugida de tò ès ben senzill: la convocatoria d'un nou concurs per a proveir la plaça de Secretari de l' Ajuntament, vacant per dimissió del que amb general aplauso la venía desempenyant des de primer de Juliol prop-passat.

La majoría de l' Ajuntament, fidel a la seva orientació, vol posar al devant de la Secretaría un funcionari probo, apte i ben neutral en tots els assumptos municipals; i això, que deuría ser reconegut i aplaudit per les minories, que haurien de restar satisfetes de que la nova situació tingui un bon Secretari,—com ho ès amb tota la extensió de la paraula el que se'ns en va amb greu recança de tots els que havem tingut ocasió de tractarlo i apreciar les seves qualitats com a funcionari i com a particular;—per tot això, repetim, s' aixequen airats, insultant fins a calificar l' acord de la majoría de *otra barbaridad* i emplear paraules tan castisses i groixudes com *inaudita asnalidad*, a l' igual que altres conceptes que no copiem perque no tenen cap valor més que la mala intenció del qui els ha vertit. ¡Ni sisquera tenen el mèrit de fer-nos enfadar! Amb tot, estem cenvençuts de que les persones aludides no senten més que 'l despreci per aquest *mal sitgetá* causant de funestes rivalitats i disposat a fer sempre obstrucció a la majoría.

Prosperi o nó la voluntat de la actual majoría, consti que 'l seu acord està ben inspirat i que les minories s'han posat en evidencia impugnant acords anteriors encaminats al meteix objecte.

Aquesta nota discordant de l'insolent ex-caciquet no ha produit cap efecte, perque l'amenaça provocativa no ha sigut may principi de bona propaganda, factor de ideals progressistes ni expressió de patriotisme.

Les persones que són avui majoría dintre l' Ajuntament deixaràn aviat de ser-ne; pero no hi perdràn res, perque cap d' elles ha pretingut lucrarhi, ni governar amb despotisme, ni encobrir negocis particulars.

Elles seguiràn desempenyant el càrrec o es quedaràn a casa seva, segons convingui, pero ho faràn amb la tranquilitat del que ha complert una missió honrosa i no ha defraudat les esperances dels seus electors baix cap concepte.

X.

¡Pobe Espany!

Baix el títul de «Diálogo de todos» el nostre confrare de Madrid, *España*, ha publicat el següent article, que considerant-lo sumament interessant en els actuals moments polítics ens complavèm en reproduir. Diu aixís:

«Aun cuando los hombres parlamentarios hablan unos tras otros y aparentan preguntarse y responderse, rectificarse y corregirse, en verdad las sesiones parlamentarias se componen de una serie de discursos, es decir, de una serie de monólogos. Y el Parlamento entero es lo que en la jerga de escenario se llama un «parlamento».

Si se quiere encontrar el diálogo es menester considerar al Parlamento en su integridad como uno de los interlocutores y a la nación nuestra y al mundo en torno, encima y debajo de la nación nuestra como el otro. El Parlamento habla y el mundo es. El Parlamento tiene una existencia real. Se trata, pues, de un diálogo entre la palabra i la realidad. A veces no tiene que ver la una con la otra, a veces—¿por qué negarlo? — vale más la palabra

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

dicha en el Parlamento que la realidad nacional correspondiente a aquélla. Mas aun en este caso, por no ser sino palabra vale menos. Ensayemos, pues, la trascripción del último gran diálogo.

EL CONDE DE ROMANONES: Yo no quiero excepciones dilatorias» pág. 14 del *Diario de Sesiones* del día 11). Todos los presupuestos anteriores, incluso los míos, son como éste, incapaces. «España no ha tenido política militar de ninguna clase. Las responsabilidades, en primer término, nos corresponden a nosotros los hombres políticos. Hemos aprobado las cifras de los presupuestos sin saber lo que había detrás de ellas.» ¿Causa de los fracasos de las reformas anteriores? Al no ocuparnos de ellas los políticos, no hemos levantado en derredor suyo opinión pública con la cual contrarrestar los intereses heridos en cada caso. (Extracto de la pág. 16). En menos de diez años se ha aumentado el presupuesto de guerra en 110 por 100. Con lo que se gasta, y poniendo las cifras muy bajas, debíamos tener 180 000 hombres en pie de guerra con 1.200 cañones.

LA CALAVERA DE PITÁGORAS (*bajo la tierra piadosa*): Me faltan 40.000 de un lado y 720 de otro para que la cuenta salga.

LA CURIOSIDAD (*este personaje no habla español*): ¿Dónde habrán ido a parar esos 40.000 hombres y esos 720 cañones que no han ido a ninguna parte?

EL CONDE DE ROMANONES: Cada soldado alemán cuesta 1.300 pesetas; cada soldado español 600 pesetas.

LA SOBREDICHA CALAVERA (*dispuesta a ingresar en el partido liberal*): Menos de la mitad.

EL CONDE DE ROMANONES (pág. 17): No está instruido el soldado, no sabe tirar, no hay material de guerra. No sería posible una movilización. No hay cuarteles. No hay defensas. Hé ahí nuestro ejército.

LO IMPOSILBE (*este ser, que según lo anterior, no es tan imposible como parece, hace su muda presentación y saca del bolsillo un cuchillo sin hoja y sin mango*).

EL CONDE DE ROMANONES: En cambio «tenemos plantilla para un ejército *tres veces* mayor». Hay compañías donde un cuadro completo de oficiales marcha al frente de dos soldados. En el Ministerio de la Guerra de España hay doble personal que en el Ministerio de la Guerra del Imperio Alemán. (Pág. 19). «Hay dos castas en el ejército: la de los privilegiados y la de los ovidados.»

LA NACION ESPAÑOLA:...

EL SR. CONDE DE ROMANONES: (pág. 19). Es preciso hacer en todos los departamentos una reducción, simultánea. «*En este presupuesto, no en otro, exigimos esa reducción de plantillas*».

UNA PARTE DE LA NACIÓN ESPAÑOLA (*vive en tertulias de café, de casino, de redacción periodística y de salón de conferencias*): ¡Quia!

EL RESTO DE LA NACIÓN:..

EL INSTINTO DE CONSERVACION (*es una especie de savia ardiente y perpétua que asciende del centro de la tierra*) a UNA PARTE DE LA NACION ESPAÑOLA: ¿Se contenta usted con decir *¡Quia!* ¿No tiene usted más que decir ni más que hacer?

UNA PARTE DE LA NACION ESPAÑOLA al INSTINTO DE CONSERVACION (*levantándose aquélla con los puños en alto, fuera de sí*): Eso no me lo dice usted en la calle!

LA CALLE (*señalando un hombre muerto de hambre y de frío que yace en ella*): ¡A éste tampoco se lo dicen!

EL CONDE DE ROMANONES: No tengo confianza en que se cumplan las leyes (pág. 21). Sobre los cimientos actuales no se puede edificar nada seguro. «Hay que hacer un ejército nuevo».

EL CONTINENTE EUROPEO habla a cañonazos de punta a punta: Millones de hombres, equipados, armados, organizados, viven en las trincheras, aeroplanos y dirigibles en el aire; *superdreadgnouts* sobre el haz de las aguas flotando como el espíritu de Dios al comenzar el mundo; submarinos que somormujan e inquietan las profundidades. Cincuenta años de inventos, de administración, de diplomacia, de estrategia, de industria, de comercio, de ciencia, de moralidad pública están dando la última mano a una nueva edad.

EL CONDE DE ROMANONES: (página 14). Yo no quiero excepciones dilatorias.

LA NACION ESPANOLA, que dormía en su catre, parece que va a moverse perturbada en su sueño por el rumor que hace Europa. Se mueve, en efecto, da media vuelta en el catre y se duerme otra vez.

*

El día 12 de Noviembre.

EL SR. MAURA (pág. 17): nos hallamos en un estado de «total indefensión».

EL ECO LEJANO: ¡Una frioleraaa!...

EL SR. MAURA: «No está peor el Ejército que la Enseñanza, que la Justicia, que la Hacienda, que la Administración toda.» «Desgobierno absoluto, vergonzoso de España» (pág. 18.)

Entre San Sebastián y Algeciras se oye un ronquido perdurable.

LA CALAVERA DE DESCARTES: Alguien ronca, luego duerme.

EL SR. MAURA: Con estas o parecidas reformas «vamos al fracaso»: esta es mi convicción. «El Ministerio de la Guerra es un viento alisio.»

CORO DE JOVENES MAURISTAS: ¡El viento alisio es un Ministerio de la Guerra!

EL SR. MAURA (pág. 18): «Hemos de proceder por una evolución lenta, de muchos años, que supone una gran persistencia.» (Pág. 19.) «La dificultad es la coexistencia del Estado Mayor Central o como se llame, con el Ministerio de la Guerra»: pero no hay otra solución que un «Ministerio técnico perpetuo». «El ministro de la Guerra tiene que renunciar a las iniciativas de reforma individuales, unipersonales, suyas, porque aun que acierte, aborta y es inútil que acierte. (Pág. 20.)».

Es preciso evitar «las iniciativas dispersas, incoherentes, indoctas, perturbadoras, criminales a veces» de los parlamentarios. «La reforma militar inescusable que España necesita debe comenzar por ese órgano perenne, autorizado, donde concurran cuantas mayores pericias tenga España a su disposición, para que perpetuamente se renueve con entero aprtamiento de las peripecias nacionales».

EL BUEN SENTIDO: ¡Eso, eso es evidente!

EL SR. DATO: En, de, con, por, sin, sobre, y, pero, etc.

EL SR. PEDREGAL: En, de, con, por, sin, sobre, y, pero... la Constitución!

LA NACION ESPANOLA...

EL MUNDO en torno a ella sufre y goza, se irrita y se entusiasma, pelea o vence, corrije y renueva, espera y castiga: vive.

LA FLOR DE LIRIO en la pradera: (*La censura nos prohebe repetir lo que dice la flor de lirio.*)

GIL DE SOTO

Secció Oficial

Administració de Consums

Compte detallat de les especies entrades en aquesta vila durant el mes d'Octubre de 1915, amb l'import dels drets de Consums i Escorxador:

	Articles Kg.-Litre.	Importe Pesetes
Carns de bestia bovi, llaner i cabrer, Consums i Escorxador	7.730'5	1.236'88
Carns ídem, extrarradi.	91'5	9'62
Tocino, Consums i Escorxador	conveni	734'58
Oli de totes menes	3.448	606'85
Vins de totes menes	18.330	611'83
Arroç, sigrons i ses farines	7.575	186'65
Grans, llegums seques i ses ídem	13.270	58'39
Sebó dur i teu	2.175'4	335'04
Carbó vegetal	16.547	72'81
Carbó de Kok	12.000	13'20
Alcohol, aiguardents i licors		
Sal comú		
Sal per a les industries		
Convenis per vi tint i generós		11d'50
Convenis de extrarradi.		
Total		3.290'35

Sitges, 31 d'Octubre de 1915.—L'Administrador, *Joan Esteba.*

***

Escorxador Municipal

Caps de bestiá sacrificats: Octubre 1915

SITGES: Bous, 0; vaques, 0; novillos, 3; badelles, 48, moltons, 11; castrons, 38; xays, 1; cabrits, 20; ovelles, 45; tocinos, 40.— Total, 206.

GARRAF i VALLCARCA: Moltons, 6; castrons 1; tocinos, 2.—Total, 9.

Total general, 215 caps.

Sitges, 31 d'Octubre de 1915.—L'Inspector-Veterinari, *J. Folch.*

***

Mercat Municipal

Recaudació obtinguda: Octubre de 1915

Pessetes: 338'15.

Sitges, 31 d'Octubre de 1915.—L'Administrador, *Josep Soler Soler.*

***

Registre Civil

Inscripcions verificades durant Octubre 1915

MATRIMONIS

Artur Oller Raventós i Marina Durán Nicolau; i Bartomeu Farrerás Mirabent i María Durán Nicolau.—Total, 2.

NAIXEMENTS

Teresa Sánchez Fuster, filla de Ramón i Dolors; Rosa Gómez Mora, de Francesc i Francisca; Rafel Soler Guillem, de Francesc i Carmen; Francesc Borrás Camps, de Vicens i Angela; Salvador Durán Mirabent, de Josep i Josefa; i Ramón Gumà Camps, de Ramón i Emilia.—Total, 2.

DEFUNCIONS

Rosa Doñate Palomar, 78 anys, viuda; María Bertrán Hill, 68, viuda; Joan Pagès Vía, 75, solter; Teresa Bros Batista, 31, viuda; Antonia Vilanova Solé, 79, casada; Salvador Folc Mensa, 72, casat; i Engracia Milà Badía, 73, casat.—Total, 7.

Carta

d'un soldat que 's trova al Marroc a la seva Dulcinea de Jafra.

Estimada Doloretes:
Aprofito la ocasió
per contar quatre cosetes
d' amagat del Batalló
i parlar-te d' aquels moros
que són de tant mal pelar;
d' aquest fet, ni blat de-moros
vui mai més espallonar.

No 't figures, Doloretes,
còm mon cor està sufrint
per faltar-li ...les pessetes
que 'm donaves tot sovint
i aquells postres que a vegades
me solies fer tastar;
(dolços i admetlles torrades
que venies de comprar).
¡Tant que amb tú jo hi feia el maco
quan anavem pel carré!
Ni 'm faltava mai tabaco
ni un ralot per al café.

Sempre dupto si ets a Espanya,
puig crec veure 't pels recons
de la tenda de campanya
i en el camp d' operacions,
i buscant vaig a tot hora
no cansant-me de mirar;
si puc veure alguna mora
que amb tú 's puga comparar;
mes sols veig llavis molt grossos,
nassos xatos, grosses dents,
prô no veig els cabells rossos
ni aquell nas rodó que tens.

També anyoro, Doloretes,
el teu garbo en caminar
amb les faldilles estretes
que pel Març vas estrenar,
i el fistó blanc de la hermilla
que darrera el coll te surt,
i aquell gep de la cotilla,
i aquell devantal tan curt,
i les teves amoretes
quan me deies noi bufó.
Mai me 'n tiren de floretes
els queíes del Batalló!
élls, si acaben la paciencia,
no s' hi miren al parlà'.
Que n' hi va de diferencia
entre tú i el capità!

Dès que soc a Moreria
destinat a guerrejar,
no faig més, durant el dia,
que dormir, seure i cantar
tot menjant figues de moro,
mores negres de verder
i coca de blat-de-moro
que s' atura en el guler.
No hi ha aquí cap arengada
ni coneixen l' estofat
i el que menja cansalada
ja comet un gros pecat.

Ja suposo que m' anyores
amb el temps que soc aquí,
tenint por de que les mores
s' enamorin ¡ai! de mí.
Calma, noia, el teu desfici
sens portar-lo a tal extrem,
que quan surti del servici
dintre poc ja 'ns casarem.
Per això ja se 'm figura
que vas fent un reconet...
Vaja, adeu, Lola, i procura
no oblidar al teu

BENET

Foot-ball

Diumenge no van poguerse celebrar els partits que hi havíen anunciats, per no haver comparegut cap dels dos teams que s' esperaven de Vilanova.

*

Dimecres passat, festa de la Puríssima, tingué lloc el tan esperat partit entre els primers equips de l' «Atlètic» i «Racing», quins teams, a les ordres de F. Vidiella, varen arrenglerarse del següent modo:

«Atlètic»: Mestres, Peris, Junyent, Cenzano, Cano (capità), Argenté, Ventura, Hill, Mora, Milà i García; i

«Racing»: Cuatrocasas, Marcé, Fonfría, Sabaté G., Llopis, Junyent, Borrás, Amposta, Benazet, Sabaté J. i Urgell.

Comé ça el partit amb molta monotonía; no antse en les files «atlètiques» una mica de desconcert, que 'ls del «Racing» aprofiten per a marcar el primer «goal», de un dificil xute de Benazet.

A partir de aquest moment la lluyta es fa empenyada, lluintse ambdós equips, fins que Borrás, corrent per l' extrem, llençà un fort «zambombazo» que Mestres no pod parar, marcant el segón goal a favor del «Racing».

L' «Atlètic» s' anima, iniciant un fort atac a la porta contraria, i en una surtida de Cuatrecasas el refeere concedeix un injust penalty, marcant l' «Atlètic» el primer goal.

Reanusat el joc després del descans, l' «Atlètic» consegueix l' empat d' un directe de García.

Des de aquest moment en endavant, les dues portes es veuen completament bombardejades, sobre tot la defensada per Mestres.

I quan sols faltaven uns cinc minuts per a acabar, Borrás consegueix el tercer i últim goal per al «Racing», que li dona la victória per 3 goals a 2.

Durant el partit sobressurtiren: del «Racing», En Sabaté petit, que va estar incansable durant tota la tarda, i Cuatrecasas, porter; i del club vençut Hill, Mora, Mestres i algún altre.

Notes culinaries

Conforme estava anunciat, l' altre dia va tenir lloc el «Dinar de la Victoria (!?)» amb que la famosa «Coalició Sitgetana» volgué celebrar el seu suposat triomf en les passades eleccions municipals.

Diu que diuen que hi hagué la seva part de alegría i quiscuna nota sentimental de aquelles que deixen als concorrents corpresos d' una impresió agredolça fent que a-l' evocar certes coses passades no sàpiguen determinadament si han de riure o bé han de plorar.

De tots modos, lo que vagin dir o fer ès per a nosaltres tan secundari, que no 'ns interessa gens ni mica. Pero, en cambi, no volem deixar passar la oportunitat de discórrer sobre 'l motiu de aquest dinar campestre: la *victoria*.

Nosaltres la considerem tan migrada, tan ficticia, tan fràgil, que si realment hi ha *algo* de *victoria*, aquest *algo* no correspòn al grupu directiu de la «Coalició», perque no compta amb forces propies ni representa un programa amb que guanyar unes eleccions. Els seus candidats no seràn tampoc majoría en el futur Ajuntament, ja que no són més que tres, «como las hijas de Helena», i si volen formar majoría hauràn de fer concessions de tota mena als altres tres, de filiació socialista.

De aquesta unió permanent ja veurem lo que 'n resultarà...

Vaya, vaya, vaya!... ¿I aquesta ès la victoria de «Coalició Sitgetana?

No hi ha dupte de que 'l paper que està fent la flamant «Coalició ès bastant desairat; perque guanyar unes eleccions sense cap finalitat positiva ès un empenyo pueril i una victoria negativa quan aquèsta se ha obtingut mitjansant promeses ridícules per lo irrealitzables i perdent la llivertat de acció, devant de compromisos contrets amb elements que mai seràn força d'atracció ni exemple d' armonía social.

La «Coalició Sitgetana» ha fet un alarde forçós d' entussiasme per a que no decaygui l' esperit dels seus adictes; pero allà ont no hi ha un interès colectiu, sino un mòvil derivat d' excitacions per a sostenir un ídol; allà ont no hi ha idees, sino homes; allà ont no hi hà la força de la raó sino la tenacitat en sostenir una quefatura perniciosa per la pau de nostra vila, ès inútil que fassin esforços; i perden llastimosament el temps amalgamant coalicions botxornoses i fentse després la ilusió de que han guanyat.

A nosaltres no ens fa res que manin uns o altres si ho fan bé, pero veiem que per la toçudería de fer una oposició sistemàtica ha de venir una situació anormal dins el Municipi, i devant de propis i extranys quedaràn ridiculitzats els homes de la nova situació amb desprestigi del bon nom de Sitges.

* * *

També les classes obreres van celebrar la victoria electoral donant un democràtic brenar en la Casa del Poble.

Molt bé; aquests actes de germanor i solidaritat són penyores de bon sentit de que donen proves nostres masses populars educades en un ambient de tolerancia i cultura social.

La classe obrera ha sigut el factor principal en les passades eleccions per a donar majoría de vots a la estratagema de concentració de forces vulgo Coalició Sitgetana; i aixís com reconeixém el valor del element obrer per que vots són trunfos, entenguis bé que aquesta vegada les classes obreres han fet un mal negoci, ó, dit amb més claretat, han fet un negoci com en Robert amb les cabres, perque poguent treure dos concejals al menos, presentant candidatura tancada, anant amb els altres no més ne tregueren un del segón districte.

No ès estrany que les classes obreres hagin escoltat cants de sirena per a donar els seus vots a aquells que 'ls han promès la felicitat; pero ja veuràn, encara que tart, que han fet un sacrifici sense recompensa.

De tots modos, molt bé per la xatonada i ...fins a un altra.

GENIS

Recorcdança

El mar estava en calma. Endins, molt endins, vaig ovirar una hermosa barqueta, que la llum de la lluna naixent descobría en el mitg d' aquell inmens desert marítim. Sortíen de dintre ella, cants inspirats, i melangiosos com els del rossinyol, més vius a cada nova empenta que donava per damunt d' aquelles ones, quasi invisibles, que a voltes, el ventijol semblava disputarmels, emportarsels vers llocs llunyans.

Avençava de proa directa a les roques frésteges, semblant volguerles separar d' una embastida, mes un tom hàbil i ràpit del timoner fent-la virar rodonament dirigint-la altra volta mar endins, al ensemps que s' anaven fonent aquells cants tan alegrois i plaents, omplint-se mon cor de tristor i anyorança.

HIPERIÓ

Stges, 21-11-1915

Dietari de la vila

DIUMENGE

Conforme ja teníem anunciat, a dos quarts d' onze s' organitza a la Plaça de la Casa de la Vila la comitiva per a fer una capta pública a favor de les families dels quatre pescadors de Vilanova que resultaren víctimes de l' últim temporal desencadenat en aquestes costes.

Hi figuraven, además de la nostra gent de mar, una Comissió de l'Ilustrísim Ajuntament, presidida pel senyor Alcalde, D. Pere Carbonell, qui portava als seus costats a l' Assessor de Marina Llicenciat D. Agustí de Serra, que ostentava la representació del Sr. Ajudant de Marina del Districte, al Cabo de Matrícula de Calafell i a dos germans dels mariners ofegats.

En un cotxe hi anaven els petits fills dels pobres nàufrecs, amb un penó endolat que era portat pel Cabo de Matrícula d'aquesta vila, D. Jaume Tutusaus; precedint el seguici la banda de Música que dirigeix el Mtre. Montserrat i cloguent-lo la que ès dirigida pel mestre D. Manel Torrens Girona.

La quantitat recullida per carrers i places puja a 517'47 pessetes, que amb les 50 pessetes votades per l' Ajuntament forma un total de 567'47 pessetes suma amb la qual ha contribuit Sitges a alleugerir la trista situació en que queden les desgraciades families d' aquells desventurats pescadors.

*** A la «Casa del Pueblo» hi té lloc un berenar en honor del concejal electe D. Josep Carbonell Company, agricultor i socialista, qui en altres dos quatrienis anteriors ostentà la representació popular amb el caràcter de socialista i en la última elecció els de la conxorxa volgueren presentarlo com a agricultor únicament.

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

DILLUNS

L' estat major dels julianistes, presidit pel seu capitost, celebra a la ermita de la Santíssima Trinitat, feude d' En Manel, un «piscolabis» que aquella gent ne diu «de la victoria».

A l' anarse a asseure a taula, en celebració d'un part migrat i corrupte, els que durant dotze anys han vingut covant odis i enveges, el Sol, avergonyit s' amaga, no volguent sagellar amb la explendidesa dels seus raigs vivificadors la solempnisació d' un tan xorc triomf, que ben poca cosa pod aportar al bon nom i a la cultura general de la nostra estimada vila.

*** Visita «Marycel» el notable pintor italià Sr. Boldini, que tanta celebritat ha obtingut a París, ont resideix, quedant admirat de la sumptuositat i emplaçament de aquell casal.

DIMARS

Aquesta vetlla són viaticats la bondadosa dama D.ª Concepció Santanera de Dalmau i l' apreciable compatrici don Josep Francolí i Pascual, per la salut de quals malalts desitgem un bon alivi.

DIMECRES

L'Associació de les Filles de María dedica la diada a honorar a la seva excelsa Patrona la Puríssima Concepció.

A les vuit del matí té lloc missa de Comunió amb plàtica preparatoria pel Sr. Regent Dr. Xercavins, la qual es veu extremadament concorreguda.

Durant tal acte el chor de l' Associació canta alusives composicions amb acompanyament d' armonium.

A dos quarts de vuit se celebra Ofici solemne, cantat per la Capella de Música de la Parroquia dirigida pel mestre Sr. Torrens, interpretant la Missa «Puerorum», a veus mixtes, del mestre alemany J. Rheinberger.

Ocupa la sagrada Càtedra l' ilustrat orador Rvnt. Dr. D. Josep Vilaplana, capellá Caastrense del Regiment de Treviño, qui disserta magistralment sobre la fèlque desde remotes èpoques es vé guardant en la Inmaculada Verge, amb quina santa invocació s'havía arribat als temps de major explendor pel Culte i per la Patria.

A dos quarts de cinc es canta el Trisagi Mariá i es dona comens a la novena a la Santíssima Verge, en quin acte el Chor de la Associació, amb acompanyament del quintet instrumental i baix la batuta del Mtre. de Capella, canta els Pares nostres i Aves-Maríes i altres composicions dedicades a la Verge.

El mateix orador sagrat desenrotlla am gran elocuencia el tema «La Cort de Amor i la Cort de Honor que rendeix homenatge a la Verge», fent esment de les grans batalles qu' en sa defensa lliuraren nostres avant-passats, i tenint paraules elogiadores per les virtuoses, belles i amoroses donzelles que formen la Cort d' Amor de la Inmaculada.

Amb motiu de dites festes, l'altar major llueix com en les millors diades, i el bon gust del qual en sa ornamentació es demostra en les afectuoses paraules que li dedican els nombrosos fidels que per a assistir als resenyats cultes invadeixen el temple i que no paren de elogiar el trevall de la Junta organitzadora de la festa.

*** Amb motiu de celebrar la seva festa onomàstica la distingida senyora D.ª Concepció Antem de Misas, el quintet instrumental «Mozart», que dirigeix el Mtre. Sr. Torrens, l' obsequía amb la execució d' algunes escullides composicions clássiques i peces ballables.

DIJOUS

A dos quarts de set del vespre en el Temple Parroquial continúa la novena a la Inmacalada Concepció.

DIVENDRES

Encara que de bon matí avança de la banda de mar una espessa boyra, una vegada dissipada aquèsta fa uns díes hermosos; siguent avui un de aquells en que el Sol i la temperatura són verament primaverals.

Nit de fosca

Caminar amb pas incert entre la fosca de la nit i, tot-d'una, pressentir la llum en les tenebres...!

Mirar, i veure's envoltat d' aquella auriola suau i tranquila de claror de lluna, que convida a romandre en la tebior del fogar tot descapdellant les hores... i al apropar-se a l amorós fanal que produeix la simpática claror per a avivar-lo i fer més intensa la claror desitjada... la fosca de la nit, senyora en aquells moments, torna a interposar-se i les prometedores clarors són vençudes.

I el pensament, sedent d' aquella llum que acariciava el seu desitg, resta divagant en la nit fosca, tot esperant les suaus clarors d' una nova aubada.

NEREO

Des de Santiago de Cuba

El día 31 d'. Octubre en l' estatge del «Grop» fou celebrada la tradicional Castanyada, en la que, malgrat, l'inclemencia del temps, doncs plogué tota la vetlla, foren 60 els comennals, els quals plens de entusiasme s' asegueren al voltant de la llarga taula que formant una U omplía tot el saló de festes.

Presidí l' acte el Conceller en Cap, P. Clavé, qui obrí la festa amb un brillant parlament, dedicat als joves, saludant després als representants de la premsa local que assistíen a l' acte.

En nom de aquèstos contestá en M. Blasco, qui 's posà a la disposició de la entitat, brindant per al creixement de la mateixa i siguent aplaudit.

Contestaren al Sr. Blasco el Pretident de la Secció de Sports i Excursions, D. Joan Parellada, i el Sr. Tomás Gorgues, quines breus paraules eren sadollades de pur patriotisme; siguent-ne ovacionats.

L' àpat es composava de llagonissa de Vich, olives, panses, atmetlles, avellanes, figues, panallets, vins secs i Moscatell de Sitges, Café i Tabacs, fent-li els assistents els deguts honors.

En el trascurs de la festa, pels senyors Ballesta, Esclasans, Massip, Prat i altres foren llegits monòlecs i poesíes festives.

Acabá l'acte en mitg de la més franca alegría i germanor, sortint-ne els assistents contentíssims de la hermosa nota cultuaral donada.

Satisfeta pot estar, doncs, la Secció de Sports, de l' éxit obtingut i de la bona organització demostrada; per lo que 'ns plau felicitar-la.

*

Els catalans de Santiago altra vegada hem gaudit d' aqueixos àctes que deixen eterna recordança en el cor dels que hi assisteixen, i que per la magnitut del programa desenrotllat, la bona ajustació donada al mateix i l' hermós éxit obtingut, queden gravats per sempre amb dolça emoció en tots els presents: em refereixo a la vetllada donada el día 7 pel Grop Nacionalista Radical «Catalunya».

Al punt de l' hora senyalada pel comensameut de la festa, els amples salons ja estaven plens de hemosa i distingida concurrencia, que no volía perdre ni un sol detall del programa, premiant amb forses aplaudiments i llargues ovacions els nombres que 's desenrotllaven.

Comensá l' acte executant l' orquesta la sardana «Anyoransa», de J. Garreta, que fou molt celebrada; seguidament es presentà l'Orfeó amb «La donzella de la costa», de 'n Bartomeus, partitura que els choristes interpretaren fidelment i que avans de acabar-la el públic aplaudía llargament la tasca dels cantaires.

Executá la orquesta els «Perturbadors burluts per un ase, del Mtre. Carbonell, que tingué de repetir-se per a acallar la forta ovació que meresqué, contenint rquest nombre bellíssims pasatges musicals, que delecten als oients.

L' entreacte «OP 22», de J. Bizet, fou pulcrement interpretat pel Sr. Gorgues, acompanyat pe 'ls instruments de corda; vegent premiat llur trevall amb forses aplansos.

Finalizá la primera part amb la execució de la sardana «La Nit de l'Amor», del Mtre. Morera, per l' Orfeó i orquestra: voldría descriure l' impressió que tan bella obra produí a l' auditori: els aplaudiments creixíen fins devenir una grandiosa ovació, havent de repetir-se. Nosaltres l' haviem sentit a veus soles, plaent-nos, i acompanyada de música ens omplená el cor de una emoció pura i sana alegría se reflexava en tots els rostres, corprenent-los el goig que sentíen en aquells moments, doncs tant els choristets com músics compliren amb el seu comès admirablement.

Per tot arreu els concorrents feien reunions per lo hermós que anava transcorreguent la festa: tot eren alabances pel mestre i executants, i ansiosos esperravenla segona part, segurs de que gaudiríen d'altre bell espectacle.

La orquestra deixa sentir les notes de la bella sardana «La Santa Espina» d'en Morera, i els aplausoa obligaren a sa repetició.

El Sr. Carbonell i Puig lleigex son parlament, rublert de belles paraules i pur patriotisme envers el Teatre Català, ja que air «Gent de Mar» i avui «Flor Muntanyenca son dugues obres de catalans residents a les Amèriques que engroixiran nostre teatre dignament. Enzalsa després als autors de l' obra, fentne resaltar llur modestia i bondat; siguent forsa aplaudit.

Verdadere espectació regna entots els presents: el mestre alça la batuta i el preludi de Flor Muntanyenca comensa: un religiós silenci s' estén per tota la sala, els aplausos creixen, comensa l' obra, sorpsenent-los la magnificencia del decorat; els personantges actuen i es va obtenint l'éxit per moments: hi ha escenes quins hermosisims contrastos conmouenen l' auditori: són fortament ovacionats els nombres musicals. Acaba l' obra iels aplusos duren llarga estona, demanant-se als autors.

Orfeó i orquesta sens descaractizar-se entonen Els Segadors, que son escoltats a peu dret per tothom i frenéticament aplaudits llarga estona i es donen grans crits de Visca Catalunya!, que ron victorejats unanimament, donant-se per acabada la festa.

PIMSÁ

(Acabará)

Noves varies

Conforme ja avençavem en el nostre darrer número, amb singular complascencia ens hem enterat de l'encoratjador triomf que amb algunes de les seves admirables obres e culptòriques acaba de obtenir en una exposició celebrada a l' Havana la distingida senyoreta Mimí Bacardí, tan apreciada de tots nosaltres aixís pel seu talent com per les belles qualitats personals que l' adornen i que resulten captivadores de tantes distincions i simpatíes.

Una de les seves obres artístiques que, segons la Prempsa cubana, més ha cridat l'atenció en la exposició esmentada, ès la estatua d'Hatuey, que revela en la seva autora una gran inspiració a la vegada que profonds coneixements històrics relatius a aquella célebre figura tan íntimament lligada amb la civilització, desenrotllo i progrès de la perla de les Antilles.

Aixís ho han reconegut també quánts han vist la fotografía que de tal esculptura ha sigut remesa a Sitges.

Amb tal motiu, des de les columnes de aquest setmanari transmetem a la Srta. Bacardí la nostra més coral enhorabona, que fem extensiva a tota la seva familia; a la que aprofitem la ocasió per a recordar el cumpliment de la promesa feta pel cap de taula en l' ápat de comiat que va oferírseli, de retornar aquí a passar una altra temporada en el pròxim any de 1916.

†

Ha mort a Barcelona el que fou digne Governador d'aquesta Provincia per allá els anys de 1888 a 1892, D. Lluís Antúnez Monzón, durant qual época mostrá gran predilecció per la nostra vila, a la que tot sovint visitava; havent pagat la sala d' infecciosos de l'antic Hospital, quina construcció fou adjudicada per subasta als germans Mirabent per la quantitat de 2.870 pessetes.—E. P. D.

*

També ha passat a millor vida en la propia ciutat el popular escriptor don Albert Llanas, que fou un constant propulsor de la cultura de la nostra terra i un dels primers capdills de l' actual renaixença catalana.

Enamorat de la nostra vila, fou un dels que amb la seva presencia van contribuir al fort relleu que alcansaren les memorables «Festes Modernistes» aquí organitzades pel gran mestre Santiago Rusiñol i que tan de renom allavors donaren a Sitges.—E. P. D.

*

Tindríem especial complascencia en poguer veure confirmat un rumor que, amb molts visos de certesa, ve circulant des de fa uns quants díes.

Sembla que un apreciat amic nostre, resident a Barcelona i molt afecte a la situació que regirá la govenació de la nostra vila desde primer de l' any pròxim, pretén patentisar el seu amor a aital situació, i a Sitges en general, regalant una important parcela de terreny destinada a edificarshi les Escoles municipals.

*

Hem rebut el remedio de les Febres

†

A la matinada de avuy ha entregat la seva ánima a Deu la virtuosa senyora D.ª Concepció Santanera de Dalmau, a quin afligit espòs, fills, marastra i demés familia acompanyem en el just dolor que amb tal motiu els aclapara.

Aixís, aixís ès com se fa patria.

No regatejarem aplausos al que tal fassi, desitjantli que tingui imitadors.

Ca-Tamario de Sitges a Barcelona y vice versa

LUNES DE CADA SEMANA

Parada en Sitges: Calle Jesús, 61

En Barcelona: Calle Tamarit, 115

AVIS

Per ésser indubtablement necessari el sanejament de cisternes i dipòsits d' aygua per a que a l'istiu es pugui amb tota seguritat disposar d' aquest element indispensable, es posa en coneixement del públic que, dats els bons resultats obtinguts en la veïna vila de Vilanova, la brigada de peons particulars que 's cuyda d' aquets trevalls de desinfecció ha cregut que estaría acertada en oferir els seus serveys en aquesta vila.

No dubtant serà ben acullit dit oferiment, poden dirigirse 'ls encàrrecs a la "Fonda Milanesa".

IMPREMTA SANTACANA : PARELLADAS, 9

— TELÉFONO 367 —

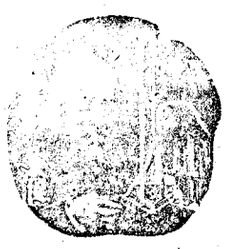
PRECIO FIJO

CASA-BARNET

Teléfono 314

Puerta del Angel, 6 y 8 · BARCELONA · Puerta del Angel, 6 y

Esta casa, que es la preferida en Barcelona del público elegante por ser la más atrevida en los géneros de novedad, continúa con verdadero EXITO la GRAN LIQUIDACIÓN en todas las secciones, donde el público ha podido juzgar que siendo una casa seria, lo que anuncia es cierto.

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENAL · ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUIMICO Y FARMACEUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis

SELLOS de cautxú,
de goma i de metall
Tampons
Fetxadors
Numeradors
9, Parelladas, 9

Camiseria y Corbateria
32, BOQUERIA, 32
• BARCELONA •
GRAN ASSORTIT
en
camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram
La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

CAMPS

Maquinas SINGER

para coser y bordar y para toda clase de Industria en que se emplea la costura.

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A
250 pesetas semanales

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS
Las han Industriales, Domésticas, Rotativas, Oscilantes, Vibrantes y Familiar recíproca.

Representante en Sitges:
JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente para las acreditadas máquinas de la CASA-SINGER

GRAN CASA BASTIDA

18, PASSEIG DE GRACIA, 18 : BARCELONA

La única casa que pod ostentar l' honrós títol de

MES BARATO QUE JO, NINGU

Tenim contret compromís formal amb el públic en sostindre unes grans REBAIXES de PREU durant la guerra, i havent transcorregut algún temps amb elles i havent observat un augment col·lossal a la venda, avui ens permetem reduir encara més els preus en la forma seguent:

Sastreria americana: Trajos fets amb perfecció com de mida, amb teles de gran chic i tall anglès, a 9'55;14'95: 19'95; 28'95; 34'95 pessetes els més superiors. — Abrics, elegants models anglesos, a 15, 20, 25, 30 i 35 els més superiors. — Impermullables anglesos, els millors del món, des de 25 pessetes.

Sombrereria: 100.000 berrets castor "dernier cri", a 3'55 pessetes.— 100.000 gorres angleses, a 1'45 pessetes.

Triomf colossal sobre 'ls meus competidors en la secció de

Camiseria: Camises superiors, a 1'50 pessetes, amb el 10 per 100. — Colls i punys, a 0'25 ptes. amb el 10 per 100. — *Corbates,* a qualsevol preu.

Genres de punt, a preus de fàbrica. — *Sabates,* forma americana, a 9'95 pessetes. — *Mocadors de butxaca,* a 0'25 pessetes.

Agraits al favor del públic, ens obliguem a oferir-li un Magnific xalet, rodejat de jardins, mediant la rifa de Madrid, donant un billet per cada 10 pessetes de compra, amb obció a ell.

HORES DE VENDA: de 9 a 7 i mitja de la tarda. — — — *Variats regals als compradors segons sa compra*

ES PERFUMA A QUI HO SOLICITI

VINOS de todas clases de cosecha propia

Bodegas LA SITGETANA de Juan Magrans

DESPACHO:

Calle de Aragón, 339, chaflán a Bailén; BARCELONA

Moscatel dulce y seco * Malvasía de Sitges superior

VINOS

Tinto * Clarete Rosado * Vinagre

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

ELECTRICITAT

Completes instalacions de llum eléctrica, teléfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc. Variat assortit de aparells per a electricitat i bombetes marca MARCET (fabricació especial).

Materials de tota classe concernents al ram de Lampistería.

Carrer de Sant Pere, num. 11 : SITGES (Catalunya)

Calendaris americans per al any 1916

N' hi ha un inmens assurtit de tota mena, des de les classesmés luxoses a les mése conómiques, amb artístics i moderns dibuixos cromolitografiats, i amb blocs de tots tamanys, contenint escullit text.

Parelladas, 9 **Enquadernació i Tipografíade J .Santacana** **Teléfono 36**

Diputació de Barcelona – Xarxa de Municipis